

A hóember és barátja

Egy téli délután odakint hideg szél fúj és szürke felhők gyülekeztek az égen. Poci -a gesztenye-szemű, szőke kisfiú- elmélyülten vonatozott a jó meleg szobában. Egyszer csak Anya észrevette, hogy hatalmas pelyhekben hullani kezdett a hó.

-Gyere gyorsan! Nézd csak, hull a hó!- szólt Anya kisfiához. Poci az ablakhoz szaladt és csodálkozó kerek szemekkel nézte a hóesést.

-Kapjuk el a hópelyheket!- szaladt a kisfiú az ajtó felé.

-Gyorsan öltözzünk fel, és máris mehetünk!-válaszolt Anya, miközben öltöztetni kezdte kisfiát. Mire az udvarra léptek már hófehér takaró borított mindent. A hó pedig csak hullt és hullt, gyönyörű pelyhekben. Poci az ég felé nyújtotta kis kezét és kacagva kapta el a hópíhéket.

-Építsünk egy nagy pocakos hóembert! -javasolta Anya és hógolyót formázott a kezével.

-Most gurítsuk a hóban, hogy szép nagy pocak kerekedjen belőle! Így ni! - mondta Anya. Poci is lelkesen görgette a havat. Három hatalmas hólabdát készítettek. Anya azután egymásra rakta őket. Alulra a legnagyobbat, azután a közepes golyót és végül a legkisebbet.

-Hűha! Már csak szem, száj, orr kell neki és gyönyörű hóember lesz!- hallatszott a távolból Apa hangja.

-Apa! Apa! Nézd csak, a fejét én csináltam! - szaladt Poci édesapja elé. Anya közben répát és diót hozott orrnak és szemnek, azután Apa elé sietett és megpuszították egymást. Együtt fejezték be a hóembert. Még egy lábas is előkerült kalapnak.

-Ez a legszebb hóember a világon! - mondta Poci, miközben apró karjaival átölelte kerek hópocakját.

-Tényleg gyönyörű! - mosolygott Apa.

-Most már menjünk be, mert nagyon hideg van! - szólt Anya.

-Ne menjünk még! - kérlette a kisfiú szüleit,- félni fog a hóember itt a hidegben egyedül. Apának ekkor nagyszerű ötlete támadt.

-Építsünk neki barátot! - javasolta mosolyogva Apa.

Poci nagyon megörült. Újra görgetni kezdték a havat.

Hamarosan elkészült a hóember kis barátja.

-Már nincs egyedül. - mondta Anya.

-Nem is fog félni a sötétben. - válaszolta Poci boldogan.

Gyorsan bementek a jó meleg lakásba.

Poci elalvás előtt az ablakhoz szaladt.

-Jó éjszakát, reggel találkozunk! - intett az udvaron álló hóembereknek.

A hóemberek, mintha értették volna a kisfiú szavait, gallyból készült szájukkal kedvesen mosolyogtak.

Az esti mese a barátságról szólt.

-Az én hóemberemnek is van barátja! - mondta boldogan Poci, mielőtt álomba szenderült.

